

[Kent Kirk]

de sag både i Kommissionen og i Ministerrådet, så alt andet lige vil det her faktisk medføre en hurtigere beslutningsproces.

Må jeg sige til hr. Ivar Nørgaard vedrørende Parlamentets indflydelse: ja, det er korrekt, at hvis Parlamentet forkaster Rådets fælles holdning med absolut flertal, så skal Rådet træffe beslutning ved enstemmighed. Men lad os nu sige, at det er en miljøsag, Danmark gerne vil have igennem i Rådet, og som vi har arbejdet for, og som Europa-Parlamentet eventuelt støtter os i ved at stille ændringsforslag. Så vil vi måske bedre være i stand til at få gennemført de synspunkter, vi har, i Ministerrådet. Vi skal ikke glemme, at Europa-Parlamentet normalt i miljøsager, som hr. Erhard Jakobsen sagde for et øjeblik siden, har været væsentligt længere fremme, end Ministerrådet har været i de år, der er gået indtil nu.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Det, jeg fremstillede som en forenkling, var naturligvis, at når man er enig, burde et parlament kunne træffe beslutning ved kvalificeret flertal. Jeg tror, alle vil acceptere, at det er en forenkling af den procedure, som gælder i dag.

I øvrigt kan jeg ikke forstå den skræk og den rædsel, hr. Ivar Nørgaard synes at føle, når nu beslutningen kun kan træffes med enstemmighed. Det er jo det, som gælder i dag. Er det det, man ønsker videreført i stedet for fra socialdemokratiets side?

Jeg har ikke sagt, at det, som her var opnået af resultat, har der været stor tilfredshed med i de andre lande, specielt med hensyn til Parlamentet, men det er jo den anden vej rundt. Der er mange af de andre lande, der har følt, at det her var helt utilstrækkeligt, og at der derfor er grund til at betragte det som en, om ikke sejr, så i hvert fald et tilfredsstillende resultat for Danmark, der har været den mest nølende med hensyn til ændringer vedrørende Parlamentet, da det, der er tale om her, i virkeligheden er ændringer, der er mindre end lidt.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg er ked af at måtte sige det, men det resultat, der her er opnået vedrørende Parlamentets stilling, er så indviklet, at selv hr. Kent Kirk ikke kan forstå det.

Sagen er, at den første høring af Parlamentet er nøjagtig som den er i dag, og der kan ikke være tale om, at man når nogen hurtiggørelse eller forenkling. Den første høring er fuldstændig som den er i dag. Der er ikke nogen tidsfrist for, hvornår den første høring skal være tilendebragt. Det er den næste, der er tidsmæssige begrænsninger for, og det er den næste, der giver Parlamentet mulighed for at ændre beslutningsproceduren.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, man gør det her unødvendigt indviklet. Det er måske, fordi man diskuterer så meget frem og tilbage, om det her er en forenkling eller ej. Det er egentlig ret ligegyldigt.

Det, det drejer sig om, er, om det styrker EF-Parlamentet eller ej, om det svækker folketinget i forhold til EF-Parlamentet. Det er i al sin enkelhed sådan, at EF-Parlamentet får mulighed for sammen med EF-Kommissionen at gennemføre forringelser under behandlingen af et forslag, at gennemføre ændringsforslag, som går imod danske synspunkter, og som det bliver utrolig svært at få ud af forslaget igen, fordi der så skal være enstemmighed. Det er så enkelt.

Det er det instrument, Europa-Parlamentet eller EF-Parlamentet bliver udstyret med. Det kan simpelt hen forringe forslag imod folketingets vilje, og så er der ikke længere muligheder for, at Danmark kan forhindre det. Det er deri, problemet med Europa-Parlamentets stigende indflydelse ligger.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må desværre bedrøve hr. Ivar Nørgaard med, at jeg har forstået det. Det, der vil ske, er, at Europa-Parlamentet ikke vil have interesse i at forsinke et beslutningsforslag, hvis det senere kommer ind i en høringsprocedure med Ministerrådet. Problemet er det i dag – det må jeg sige med de erfaringer, jeg har fra Europa-Parlamentet – at på